

Přečelstwa dla bě so stało
 Wonjedženje z kermušu,
 A hdžež je so spodobało,
 Bě lošt k zasopřindženju,
 Ze škleńcami klinkachu:
 „K lětu, dal' Bóh, zaso tu!“

Hudźby krasne zwjeselenje
 Kocorec knjez džělaše,
 To bě móčne wokřewjenje
 Za wutroby serbowski;
 Porno ćělej wutroba
 Kermuše bě wjesoła.

Samokhwalbu kóždy znaje,
 Duž chcu mjelčec ponižny,
 Štóž njej' přišoł, njech so kaje,
 Zo je skomdžił dobroty,
 Čakany wuj z Džiwoćic
 Njepřindže tež nihdy nic.

„Njej' wón přišoł?“ džachu wjele,
 „Što je so jom' zapřělo?
 Do Nowiny pěknje mjele,
 Duž cheył jeho znajomstwo;
 Wěsće šewc tón šwabelski
 Škórnje jemu njesćini.“

Pšeńca droha abo tunja —
 Kermuš k lětu zaso je,
 Kermuše njej' w swěće runja,
 Duž je słowo poslednje:
 Wostać dyrbja kermuše,
 Dónž tu traja syw a žně.

(1848.)

